

на последния паметникъ има двѣ почти сходни версии. Първата е много по-интересна и положителна, тъй като засъга подробности отъ единъ внушителенъ характеръ. Споредъ нея, въ „Ново Село“ (чети: срѣдневѣковния Сливенъ) е живѣла, родомъ отъ тамъ, болярката Дража, отъ „княжески“ родъ. (Това име е дѣйствително старо и днесъ не се срѣща, освѣнъ въ прѣзиме и имена на заселище. (Ср. имена: Драганъ, Драгой, Драгни, Драгоилъ, Драгоданъ, Драгомиръ и т. н.). Въ бѣлоградчишко има село Дражинци, послѣ Дражовицъ (мѣстностъ въ махалата „Рѣката“, на село Брѣзе, софийско).¹⁾ Построяването на това каменно здание се отдава именно на тая слivenска болярка Дража. Нѣщо повече, съгласно прѣданието, тя съгражда и други каменни постройки, вънъ отъ Сливенъ, въ близкитѣ нему заселища, между които Ямболъ, дѣто безистеня, билъ съ начало отъ нея. Построеното въ Сливенъ каменно здание и до днесъ се отличава отъ турскитѣ тукъ постройки. То е по размѣри голѣмо, съ дебели каменни стѣни, по форма четверожгълникъ, и съ голѣмъ входъ. Несъмнѣнно, ний днесъ не го виждаме въ първоначалния му видъ. Възможно е нѣкои кули на около му или върху четиригълъ му жгъла да сѫ били съборени отъ турцитѣ, а при това, то вече като доволно старо, е билъ поправяно отчасти и измазано слѣдъ освобождението. Българското му име, ако е имало таково, за настъ е неизвѣстно. Днесъ то се нарича Дебой, искриено отъ френската дума *dérob* (лат. *depositum*), защото още прѣди 1829 г. е служило за турски воененъ складъ, слѣдъ това за складъ на платове, аби отъ врѣме развитата текстилна тукъ индустрия, въ сѫщо врѣме и такъвъ за военни турски припаси. Слѣдъ освобождѣнието и до днесъ днесъ то служи пакъ за воененъ складъ.²⁾ Дебой е, обаче, най-ногото име на това здание. Въ по-старитѣ турци то се наричало съ простото име Ташъ-Ханѣ (камененъ хо-

¹⁾ Вѣроятно отъ корена драсъ ще сѫ имената Драшанъ, Драшо, Драшко. Ср. колиби Драсинъ въ село Реброво, софийско. Въ Сливенъ думата драсъ е неделикатенъ епитетъ.

²⁾ Тѣлкуване името Дебой отъ арабско-турското девбай (складъ за облѣклъ?) е искусственно. Нийдѣ не се срѣща подобна дума въ кой и да е отъ тия два езика. Ако има такава, тя се слива съ понятието *dérob*.